

Arrest

nr. 272 256 van 4 mei 2022
in de zaken X – X - X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: 1. ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

2. ten kantore van advocaat F. LANDUYT
Bloemendalestraat 147
8730 BEERNEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 22 september 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 september 2021 (RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 22 september 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 september 2021 (RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partijen op 8 oktober 2021 hebben ingediend tegen dezelfde bestreden beslissingen (RvV X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikkingen houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 oktober 2021 met refertenummers X (RvV X) en X (RvV X).

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 17 november 2021 met X (RvV X).

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 31 maart 2022 die de partijen oproept voor de terechtzitting van 20 april 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat F. LANDUYT en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet worden de beroepen met rolnummers RvV X, RvV X en RvV X van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting hebben de verzoekende partijen aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer RvV X.

Overeenkomstig voormelde bepaling worden de verzoekende partijen derhalve geacht afstand te doen van de verzoekschriften met rolnummers RvV X en RvV X.

2. De bestreden beslissingen

2.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van H.V. (verzoeker) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Servische nationaliteit en bent u geboren in Pristina, Kosovo. Nadat de Kosovoorlog afgelopen was, besloot u in 2002 naar Novi Sad, Servië te verhuizen. Uw familie woont nog steeds in Kosovo.

U begon in 2008/2009 een relatie met H.J. (...) (O.V. 9.131.180). Deze relatie werd echter niet aanvaard door uw familie en de familie van uw partner omdat u etnisch Albanees bent en uw partner etnisch Serviër. Bovendien bent u moslim en is uw partner christen. Dit lag daarenboven gevoelig omdat tijdens het gewapend conflict in Kosovo uw vader de etnische Albanezen steunde, terwijl uw schoonvader de Serviërs steunde. Daarom ontkenden u en uw partner de relatie in het begin. De families wouden immers dat jullie de relatie beëindigden. Toen uw partner in 2010 zwanger was van jullie eerste kind konden jullie dit echter niet meer verbergen. Beide families vroegen om een abortus te laten uitvoeren maar jullie weigerden dit. Uw dochter, F. (...), werd op 10 juli 2011 geboren. Meteen na de bevalling kwam uw partner met het kind bij u inwonen. Voorheen woonde ze nog bij haar ouders thuis. De relatie met beide families bleef moeilijk en ze bleven tegen de relatie gekant. Vooral de relatie met uw schoonfamilie lag moeilijk omdat zij ook in Novi Sad woonden, op ongeveer 500 meter van uw woning. U en uw gezin kwam hen dagelijks op straat tegen. Telkens kregen jullie verwijten naar jullie hoofd gesmeten. Op 1 april 2015 werd uw dochter, Jasmine, geboren. In 2014/2015 besloten u, uw partner en uw kinderen om te verhuizen naar Kosovo, naar uw familie die daar woonde. Jullie hoopten dat de situatie daar beter zou zijn. Jullie woonden bij uw familie in. Uw partner werd echter meermaals beledigd door uw familie. Daarom besloten jullie om, na een jaar in Kosovo gewoond te hebben, terug te keren naar Novi Sad. Daar bleven de problemen met uw schoonfamilie echter bestaan en de verwijten bleven komen. Ook pestten de broers van uw partner uw dochter F. (...). Als ze haar tegenkwamen, verweten ze haar en trokken aan haar haren. Om de problemen met uw schoonfamilie te vermijden, probeerde u op andere plekken in Novi Sad te wonen. Maar ook daar had uw gezin mondelinge aanvaringen met uw schoonfamilie. Uw kinderen werden tevens gepest op school door andere kinderen, dit omwille van hun Albanese achtergrond. Zo werden zij verweten Albanees te zijn. U nam hiervoor contact op met de leerkrachten en de directie van de school. Zij traden vervolgens op en spraken bijvoorbeeld de ouders van de pesters aan. Niettemin kon dit niet garanderen dat het pesten zou stoppen. In december 2019 was u een wandeling aan het maken met uw partner. U passeerde toen aan een café de broers van uw partner en twee vrienden van hen. Deze vier personen vielen u vervolgens aan en sloegen u. Omstaanders verwittigden de politie. Die kwam langs en nam uw belagers mee. U werd naar een dokter gebracht ter verzorging. Uw partner raadde u aan om het land te verlaten. Op 25 januari 2020 verliet u Servië. U reisde over land naar België waar u een dag later aankwam. Uw partner en uw kinderen bleven nog enige tijd in Servië. Tijdens die periode contacteerde uw schoonfamilie uw partner met de vraag dat ze zou terugkeren naar haar familie. Na enkele maanden kwamen uw partner en uw kinderen ook naar België. Toen uw gezin in België was aangekomen, vernam u van het feit dat uw schoonfamilie had geprobeerd om uw partner bij hen te laten terugkeren. U contacteerde daarop telefonisch uw schoonfamilie en vroeg hen of het zo belangrijk was dat u een moslim was. Uw schoonfamilie reageerde hier echter slecht en agressief op. U diende in België, samen met uw partner, een verzoek om internationale bescherming in op 9 juni 2021. U vreest bij terugkeer naar Servië de relatie met uw partner te moeten beëindigen omwille van de problematische situatie met

uw schoonfamilie. U vreest bovendien dat op die manier uw kinderen maar bij één van de twee ouders zullen opgroeien.

U bent in het bezit van uw origineel paspoort met afgiftedatum 21 november 2019 en van uw originele identiteitskaart met afgiftedatum 20 november 2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U heeft in het kader van uw verzoek om internationale bescherming immers geen feiten of elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Servië hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of wegens een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u reeds op 25 januari 2020 in België aankwam en u pas op 9 juni 2021 om internationale bescherming verzocht. U verklaarde dat u steeds hoopte om terug te keren naar Servië, maar dat de situatie ondertussen erger is geworden (CGVS V. (...), p. 4-5). Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat u in Servië jarenlang problemen kende met uw schoonfamilie en dat ze u eind 2019 zelfs fysiek aanvielen. Dit laatste voorval betrof dan ook uw concrete vluchtaanleiding (CGVS V. (...), p. 6-8 en 10). De erger geworden situatie die u beschrijft, betreft louter één telefoongesprek tussen u en uw schoonfamilie waarin ze zich agressief gedroegen (CGVS V. (...), p. 5 en 12). Bovendien vond het telefonisch gesprek met uw schoonfamilie drie maanden na uw aankomst plaats, i.e. maart 2020 (CGVS V. (...), p. 5 en 12). Uw verklaringen voor uw laattijdig verzoek kan aldus bezwaarlijk weerhouden worden. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, alles in het werk stelt om zo snel mogelijk een beroep te (kunnen) doen op deze beschermingsmogelijkheden, hetgeen u, gelet op uw laattijdige aanvraag, niet heeft gedaan. Uw houding is dan ook niet in overeenstemming te brengen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees komt door bovenstaande vaststellingen op de helling te staan.

Verder moet worden aangestipt te worden dat u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald heeft waaruit kan blijken dat u (en bij uitbreiding uw gezin) voor de door u aangehaalde problemen met uw schoonfamilie geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen bij een terugkeer naar Servië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige autoriteiten. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te krijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

U en uw partner hebben zich immers nooit tot de Servische politie gewend om de problemen met haar familie aan te geven (CGVS V. (...), p. 13 en CGVS J. (...), p. 13). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er echter precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 31 maart 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20210331.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt bovendien dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de

politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken en de instelling van de ombudsman (Protector of Citizens). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In november 2018 werd de nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on free legal aid) aangenomen, die in oktober 2019 in werking trad. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon er ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, de nodige politieke wil aanwezig is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Servië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen getroffen heeft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden, dit via de nodige wetgevende initiatieven, anticorruptiestrategieën en bijbehorende actieplannen. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië ondertussen over een anticorruptieagentschap dat onder meer toeziet op de implementatie van de maatregelen. Vooruitgang wordt hierdoor geboekt op dit terrein. In mei 2019 werd de bestaande Wet op het anticorruptieagentschap herzien (Law on the prevention of corruption of Law on the anti-corruption agency). De wil om corruptie te bestrijden leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Cooperation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

In het licht van voorgaande vaststellingen volstaat dan ook geen van de door jullie opgeworpen redenen als verschoningsgrond voor jullie nalaten bescherming in te roepen.

Zo is jullie verwijzing dat het niet makkelijk is om de politie te betrekken tegen uw schoonfamilie – u wil niet dat de autoriteiten wat ondernemen tegen uw schoonfamilie en u wil vermijden uw partner te beschamen - geen geldige verschoning (CGVS V. (...), p. 11, 13 en CGVS J. (...), p. 13). Zelfs indien jullie een nauwe (familie-) band met jullie belagers hebben, mag verwacht worden dat jullie een beroep doen op de beschikbare bescherming in Servië. U meent verder dat de Servische politie wel optreedt bij grotere problemen maar dit zou niet het geval zijn bij de pesterijen die jullie te beurt vielen (CGVS V. (...), p. 13). U haalt echter nergens enige concrete indicatie aan waaruit zou moeten blijken dat de politie in jullie geval niet zou optreden of dat jullie persoonlijk geen beroep zou kunnen doen op de nodige bescherming (CGVS V. (...), p. 13-14). U verwijst in het algemeen naar Servische agenten die

geen etnische Albanezen zouden helpen, maar brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u persoonlijk hiermee geconfronteerd zou worden (CGVS V. (...), p. 13-14). U haalt louter aan dat u bij enkele gelegenheden enkele politieagenten hoorde vloeken op de Kosovaarse bevolking en dit bij sportwedstrijden tussen Albanië en Servië of wanneer er een nieuwsuitzending op TV was (CGVS V. (...), p. 13-14). Dit vormt echter geen indicatie dat de Servische politie in uw persoonlijk geval niet zou optreden of dat u geen beroep zou kunnen doen op de nodige bescherming. Bovendien erkent u dat u wel zou kunnen rekenen op de Servische autoriteiten indien u het slachtoffer zou worden van ernstige feiten (CGVS V. (...), p. 14). Uw partner haalt eveneens aan dat jullie geen beroep zouden kunnen doen op de nodige bescherming omdat de Servische politie niet zou optreden omdat ze zich baseren op de etnische afkomst (CGVS J. (...), p. 7 en 13). Gevraagd waarop ze zich baseert om dit te stellen, heeft ze dit louter horen zeggen van enkele vrienden (CGVS J. (...), p. 13). Verder haalt ze ook een voorbeeld aan waarbij de politie volgens haar onvoldoende optrad toen een vriendin van haar huiselijk geweld onderging van haar echtgenoot (CGVS J. (...), p. 13). Echter haalt ook zij nergens enige concrete indicatie aan waaruit zou moeten blijken dat de politie in jullie geval niet zou optreden of dat jullie persoonlijk geen beroep zou kunnen doen op de nodige bescherming (CGVS J. (...), p. 13).

Voorts dient ook aangestipt te worden dat de Servische politie wel degelijk optrad toen ze door omstaanders op de hoogte werden gebracht van het feit dat uw schoonbroers u aanvielen. U geeft aan dat ze langskwamen en dat de aanval nadien stopte. U geeft ook aan dat uw belagers werden meegenomen. U vermoedt ook dat zij een straf kregen (CGVS V. (...), p. 10-12). Dit versterkt de conclusie dat u – wanneer nodig – een beroep kan doen op de bescherming door de Servische autoriteiten.

Bij het feit dat uw echtgenoot voorts meent dat zij problemen zou ondervinden om identiteitsdocumenten te verkrijgen vanwege het feit dat haar adres nog steeds op haar ouderlijk huis staat, moet worden opgemerkt dat nergens uit blijkt dat zij of u jullie domicilie op geen ander adres zouden kunnen zetten om zo aan de nodige documenten te komen. Bovendien geeft ze op het einde van haar persoonlijk onderhoud aan dat dit inderdaad toch mogelijk zou zijn (CGVS J. (...), p. 5 en 12).

Waar u en uw partner verder aanhalen dat uw kinderen het slachtoffer werden van pesterijen van andere kinderen op school (ze werden uitgelachen, niet betrokken bij het spelen en verweten Albanees te zijn) dient aangestipt te worden dat dergelijke feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om te stellen dat jullie een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zouden hebben (CGVS V. (...), p. 9-10 en CGVS J. (...) p. 7,10 en 14). Bovendien trad de schooldirectie op om de pesterijen een halt toe roepen. Voor het feit de pesterijen nadien opnieuw zouden beginnen of dat uw dochters geen vrienden hebben blijft de conclusie gelden dat dergelijke feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn (CGVS V. (...), p. 10 en CGVS J. (...), p. 10). Bovendien blijkt hieruit niet dat de directie (of bij uitbreiding de Servische autoriteiten) niet zouden/willen ingrijpen bij toekomstige feiten van pesterijen. Daarenboven lieten jullie na de kinderen ooit in een andere school in te schrijven om problemen te vermijden (CGVS J. (...), p. 10).

Dat uw dochters niet wensen terug te keren en dat hun schoolloopbaan in België goed verloopt (CGVS V. (...), p. 14-15 en CGVS J. (...), p. 12) is een motief dat niet ressorteert onder de bepalingen van de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Dezelfde conclusie geldt voor het feit dat jullie in België willen werken (CGVS V. (...), p. 15).

Uw partner haalt tot slot aan dat uw dochters medische problemen kennen (CGVS J. (...), p. 7, 10 en 12). Hier moet ook opgemerkt worden dat gezondheidsproblemen op zich houden geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Bovendien blijkt uit uw partner haar verklaringen dat er een dokter geraadpleegd werd (CGVS J. (...), p. 12), wat erop wijst dat jullie toegang hadden tot de gezondheidszorg in Servië.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw identiteit en herkomst staan immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van H.J. (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Servische nationaliteit en bent u afkomstig uit Novi Sad, Servië. U begon in 2009 een relatie met H.V. (...) (O.V. 9.082.312). Deze relatie werd echter niet aanvaard door uw familie en de familie van uw partner omdat u etnisch Servisch bent en uw partner etnisch Albanees. Bovendien bent u christen en is uw partner moslim. Dit lag daarenboven gevoelig omdat uw vader in de Kosovo-oorlog voor Servië vocht en uw schoonvader voor de etnische Albanezen. Daarom ontkende u de relatie in het begin voor uw familie. Zij wouden immers dat jullie de relatie beëindigden. Toen u in 2010 zwanger was van jullie eerste kind konden jullie dit echter niet meer verbergen. Beide families vroegen om een abortus te laten uitvoeren maar jullie weigerden dit. U verliet de woning van uw ouders tijdens de zwangerschap en ging inwonen bij uw partner. Hij woonde ook in Novi Sad, dicht bij uw ouderlijk huis. Uw dochter, F. (...), werd op 10 juli 2011 geboren. Uw familie was nog steeds niet akkoord met de relatie en meende dat het kind een bastaardkind was. Op 1 april 2015 werd uw dochter, Jasmine, geboren. Omwille van de problematische situatie met uw familie besloten jullie in 2014 à 2015 te verhuizen naar uw schoonfamilie, die in Kosovo woont. Ook hier kenden jullie echter problemen. Ook uw schoonfamilie was immers nog altijd tegen de relatie gekant en mishandelde u psychisch. Uw schoonvader trachtte u bovendien fysiek aan te vallen. Daarom besloten jullie in 2016 terug te keren naar Novi Sad, Servië. Bij jullie terugkeer bleven de problemen met uw familie bestaan. Ze lieten u niet met rust, zetten u onder druk en verweten u regelmatig. Uw vader kwam u zelfs thuis – als uw partner niet aanwezig was – regelmatig beledigen en zaken verwijten. Uw vader stelde zelfs dat hij uw kinderen wou verbranden. Uw vader stelde ook tegen u dat hij bij de gemeente uw partner zou aangeven omdat hij zagezegd uw echtgenoot niet is en louter bij u blijft om verblijfsdocumenten te verkrijgen. Ook pestten uw broers uw dochter F. (...). Als ze haar tegenkwamen, verweten ze haar en trokken aan haar haren. Sinds uw terugkeer uit Kosovo werd u ook enkele keren geslagen door uw broers. Die gebeurde zo'n 3 tot 5 keren. De laatste keer vond plaats toen uw partner reeds het land had verlaten. Uw kinderen werden op school tevens gepest door andere kinderen, dit omwille van hun Albanese achtergrond. Zo werden ze uitgelachen en niet bij het spelen betrokken. U nam hiervoor contact op met de directie van de school. Zij traden vervolgens op maar dit kon niet verhinderen dat uw dochter geen vrienden had op school. Een maand voor uw partner het land verliet (i.e. ongeveer april 2020) was u een wandeling aan het maken met hem. U passeerde toen aan een café uw broers en twee vrienden van hen. Deze vier personen vielen vervolgens uw partner aan en sloegen hem. U raadde vervolgens uw partner aan om het land te verlaten. Hij verliet Servië een maand voordat u het land verliet (i.e. ongeveer mei 2020). Op 15 à 16 juni 2020 verliet u Servië. U reisde met het vliegtuig naar België waar u op dezelfde dag aankwam. Kort na uw aankomst in België had u éénmaal contact met uw moeder. Zij dreigde er mee om u uit te schrijven van hun adres (waar u nog steeds officieel geregistreerd stond). Op die manier zou u geen identiteitsdocumenten kunnen verkrijgen. U diende hier, samen met uw partner, een verzoek om internationale bescherming in op 9 juni 2021. U vreest bij terugkeer voor uw leven. Door de problematische situatie met uw familie vergeet uw dochter F. (...) regelmatig zaken. J. (...) op haar beurt moet ongecontroleerd plassen als ze stress heeft.

U bent in het bezit van uw origineel paspoort met afgiftedatum 18 maart 2011 en uw originele identiteitskaart met afgiftedatum 17 december 2019.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U heeft in het kader van uw verzoek om internationale bescherming immers geen feiten of elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Servië hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of wegens een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u reeds op 15 à 16 juni 2020 in België aankwam en u pas op 9 juni 2021 om internationale bescherming verzocht. Uw verklaring dat u eerst uw moeder wou contacteren kan moeilijk gezien worden als een verschoning hiervoor (CGVS J. (...), p. 4-5). Dat u verder aangeeft dat u schrik had en niet wist wat te doen, volstaat evenmin als verschoning (CGVS J. (...), p. 4-5). Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, alles in het werk stelt (zoals zich terdege informeren) om zo snel mogelijk een beroep te (kunnen) doen op deze beschermingsmogelijkheden, hetgeen u, gelet op uw laattijdige aanvraag, niet heeft gedaan. Uw houding is dan ook niet in overeenstemming te brengen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees komt door bovenstaande vaststellingen op de helling te staan.

Er dient verder opgemerkt te worden dat uw verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die werden aangehaald door uw partner. In het kader van het door hem ingediende verzoek werden voor wat betreft jullie ingeroepen asielmotieven volgende vaststellingen gedaan:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U heeft in het kader van uw verzoek om internationale bescherming immers geen feiten of elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Servië hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of wegens een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u reeds op 25 januari 2020 in België aankwam en u pas op 9 juni 2021 om internationale bescherming verzocht. U verklaarde dat u steeds hoopte om terug te keren naar Servië, maar dat de situatie ondertussen erger is geworden (CGVS V. (...), p. 4-5). Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat u in Servië jarenlang problemen kende met uw schoonfamilie en dat ze u eind 2019 zelfs fysiek aanvielen. Dit laatste voorval betrof dan ook uw concrete vluchtaanleiding (CGVS V. (...), p. 6-8 en 10). De erger geworden situatie die u beschrijft, betreft louter één telefoongesprek tussen u en uw schoonfamilie waarin ze zich agressief gedroegen (CGVS V. (...), p. 5 en 12). Bovendien vond het telefonisch gesprek met uw schoonfamilie drie maanden na uw aankomst plaats, i.e. maart 2020 (CGVS V. (...), p. 5 en 12). Uw verklaringen voor uw laattijdig verzoek kan aldus bezwaarlijk weerhouden worden. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, alles in het werk stelt om zo snel mogelijk een beroep te (kunnen) doen op deze beschermingsmogelijkheden, hetgeen u, gelet op uw laattijdige aanvraag, niet heeft gedaan. Uw houding is dan ook niet in overeenstemming te brengen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel

risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees komt door bovenstaande vaststellingen op de helling te staan.

Verder moet worden aangestipt te worden dat u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald heeft waaruit kan blijken dat u (en bij uitbreiding uw gezin) voor de door u aangehaalde problemen met uw schoonfamilie geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen bij een terugkeer naar Servië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige autoriteiten. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te krijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

U en uw partner hebben zich immers nooit tot de Servische politie gewend om de problemen met haar familie aan te geven (CGVS V. (...), p. 13 en CGVS J. (...), p. 13). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er echter precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 31 maart 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20210331.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt bovendien dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken en de instelling van de ombudsman (Protector of Citizens). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In november 2018 werd de nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on free legal aid) aangenomen, die in oktober 2019 in werking trad. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon er ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, de nodige politieke wil aanwezig is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Servië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen getroffen heeft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden, dit via de nodige wetgevendende initiatieven, anticorruptiestrategieën en bijbehorende actieplannen. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië ondertussen over een anticorruptieagentschap dat onder meer toeziet op de implementatie van de maatregelen. Vooruitgang wordt hierdoor geboekt op dit terrein. In mei 2019 werd de bestaande Wet op het anticorruptieagentschap herzien (Law on the prevention of corruption of Law on the anti-corruption agency). De wil om corruptie te bestrijden leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van

georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Cooperation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

In het licht van voorgaande vaststellingen volstaat dan ook geen van de door jullie opgeworpen redenen als verschoningsgrond voor jullie nalaten bescherming in te roepen.

Zo is jullie verwijzing dat het niet makkelijk is om de politie te betrekken tegen uw schoonfamilie – u wil niet dat de autoriteiten wat ondernemen tegen uw schoonfamilie en u wil vermijden uw partner te beschamen - geen geldige verschoning (CGVS V. (...), p. 11, 13 en CGVS J. (...), p. 13). Zelfs indien jullie een nauwe (familie-) band met jullie belagers hebben, mag verwacht worden dat jullie een beroep doen op de beschikbare bescherming in Servië. U meent verder dat de Servische politie wel optreedt bij grotere problemen maar dit zou niet het geval zijn bij de pesterijen die jullie te beurt vielen (CGVS V. (...), p. 13). U haalt echter nergens enige concrete indicatie aan waaruit zou moeten blijken dat de politie in jullie geval niet zou optreden of dat jullie persoonlijk geen beroep zou kunnen doen op de nodige bescherming (CGVS V. (...), p. 13-14). U verwijst in het algemeen naar Servische agenten die geen etnische Albanezen zouden helpen, maar brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u persoonlijk hiermee geconfronteerd zou worden (CGVS V. (...), p. 13-14). U haalt louter aan dat u bij enkele gelegenheden enkele politieagenten hoorde vloeken op de Kosovaarse bevolking en dit bij sportwedstrijden tussen Albanië en Servië of wanneer er een nieuwsuitzending op TV was (CGVS V. (...), p. 13-14). Dit vormt echter geen indicatie dat de Servische politie in uw persoonlijk geval niet zou optreden of dat u geen beroep zou kunnen doen op de nodige bescherming. Bovendien erkent u dat u wel zou kunnen rekenen op de Servische autoriteiten indien u het slachtoffer zou worden van ernstige feiten (CGVS V. (...), p. 14). Uw partner haalt eveneens aan dat jullie geen beroep zouden kunnen doen op de nodige bescherming omdat de Servische politie niet zou optreden omdat ze zich baseren op de etnische afkomst (CGVS J. (...), p. 7 en 13). Gevraagd waarop ze zich baseert om dit te stellen, heeft ze dit louter horen zeggen van enkele vrienden (CGVS J. (...), p. 13). Verder haalt ze ook een voorbeeld aan waarbij de politie volgens haar onvoldoende optrad toen een vriendin van haar huiselijk geweld onderging van haar echtgenoot (CGVS J. (...), p. 13). Echter haalt ook zij nergens enige concrete indicatie aan waaruit zou moeten blijken dat de politie in jullie geval niet zou optreden of dat jullie persoonlijk geen beroep zou kunnen doen op de nodige bescherming (CGVS J. (...), p. 13).

Voorts dient ook aangestipt te worden dat de Servische politie wel degelijk optrad toen ze door omstaanders op de hoogte werden gebracht van het feit dat uw schoonbroers u aanvielen. U geeft aan dat ze langskwamen en dat de aanval nadien stopte. U geeft ook aan dat uw belagers werden meegenomen. U vermoedt ook dat zij een straf kregen (CGVS V. (...), p. 10-12). Dit versterkt de conclusie dat u – wanneer nodig – een beroep kan doen op de bescherming door de Servische autoriteiten.

Bij het feit dat uw echtgenoot voorts meent dat zij problemen zou ondervinden om identiteitsdocumenten te verkrijgen vanwege het feit dat haar adres nog steeds op haar ouderlijk huis staat, moet worden opgemerkt dat nergens uit blijkt dat zij of u jullie domicilie op geen ander adres zouden kunnen zetten om zo aan de nodige documenten te komen. Bovendien geeft ze op het einde van haar persoonlijk onderhoud aan dat dit inderdaad toch mogelijk zou zijn (CGVS J. (...), p. 5 en 12).

Waar u en uw partner verder aanhalen dat uw kinderen het slachtoffer werden van pesterijen van andere kinderen op school (ze werden uitgelachen, niet betrokken bij het spelen en verweten Albanees te zijn) dient aangestipt te worden dat dergelijke feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om te stellen dat jullie een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zouden hebben (CGVS V. (...), p. 9-10 en CGVS J. (...) p. 7, 10 en 14). Bovendien trad de schooldirectie op om de pesterijen een halt toe roepen. Voor het feit de pesterijen nadien opnieuw zouden beginnen of dat uw dochters geen vrienden hebben blijft de conclusie gelden dat dergelijke feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn (CGVS V. (...), p. 10 en CGVS J. (...), p. 10). Bovendien blijkt hieruit niet dat de directie (of bij uitbreiding de Servische autoriteiten) niet zouden/willen ingrijpen bij toekomstige feiten van pesterijen. Daarenboven lieten jullie na de kinderen ooit in een andere school in te schrijven om problemen te vermijden (CGVS J. (...), p. 10).

Dat uw dochters niet wensen terug te keren en dat hun schoolloopbaan in België goed verloopt (CGVS V. (...), p. 14-15 en CGVS J. (...), p. 12) is een motief dat niet ressorteert onder de bepalingen

van de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Dezelfde conclusie geldt voor het feit dat jullie in België willen werken (CGVS V. (...), p. 15).

Uw partner haalt tot slot aan dat uw dochters medische problemen kennen (CGVS J. (...), p. 7, 10 en 12). Hier moet ook opgemerkt worden dat gezondheidsproblemen op zich houden geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Bovendien blijkt uit uw partner haar verklaringen dat er een dokter geraadpleegd werd (CGVS J. (...), p. 12), wat erop wijst dat jullie toegang hadden tot de gezondheidszorg in Servië.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw identiteit en herkomst staan immers niet ter discussie. ”

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw identiteit en herkomst staan immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet. ”

3. Het verzoekschrift

3.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een eerste, en tevens enig, middel op de: “Schending van de artikelen 48/3, 48/9 en 57/6 van de Vreemdelingenwet en schending van het internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953, artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet alsook het beginsel van behoorlijk bestuur.”

Verzoekende partijen vangen hun betoog aan met een algemene, theoretische uiteenzetting inzake de motiveringsplicht en stellen dat hieraan niet is voldaan.

Vervolgens betogen zij:

“Er dient te worden vastgesteld dat hij doorheen zijn verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk heeft gemaakt.

De reden waarom hij niet naar Afghanistan zou kunnen terugkeren, is gebaseerd op een met zijn familie en schoonfamilie.

Vooreerst is mijn verzoeker naar zijn familie in België gevlucht in de veronderstelling dat de situatie alsnog zou bekoelen. Hij wist niet dat het nog verder zou escaleren en dat het voor hem onmogelijk was om terug te keren. Vandaar dat zijn gezin hem later is komen vervoegen.”

Tevens doen zij gelden:

“Er is – ion tegenstelling tot wat het CGVS beweert – wel degelijk een sfeer van etnisch geweld. HUMAN RIGHTS WATCH schrijft

(...)

AMNESTY INTERNATIONAL schrijft :

(...)”.

3.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande “*de nietigverklaring van de de beslissing van het COMMISSARIAAT-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN, dd. 6 september 2021, betekend op 8 september 2021 te bevelen en hem te erkennen als vluchteling, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen*”.

3.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Dient, waar verzoekende partijen vragen om de nietigverklaring van de bestreden beslissingen te bevelen, vooreerst te worden opgemerkt dat de Raad op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

4.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist verder dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekende partijen duiden op generlei wijze hoe artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, artikel dat de regeling inzake bijzondere procedurele noden bevat, *in casu*, concreet en door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Derhalve wordt de schending van dit artikel niet op dienstige wijze aangevoerd.

Verzoekende partijen preciseren verder niet welke bepaling(en) van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet zij te dezen geschonden achten. Zij tonen evenmin *in concreto* aan waaruit deze schending zou bestaan. Bijgevolg wordt ook de schending van dit artikel door verzoekende partijen niet dienstig uiteengezet.

Waar verzoekende partijen zich beroepen op de schending van “*het beginsel van behoorlijk bestuur*”, dient te worden vastgesteld dat zij nalaten aan te geven welk(e) van de beginselen van behoorlijk bestuur volgens hen geschonden is of zijn en dat zij opnieuw niet uitwerken waaruit deze schending zou bestaan. Bijaldien beroepen zij zich niet op dienstige wijze op deze schending.

4.3. De formele motiveringsplicht heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

4.4. Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat verzoekende partijen, zoals ook reeds hoger bleek, de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hunner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

4.5. Verzoekende partijen betwisten de inhoud van de bestreden beslissingen verder niet waar, mede gelet op het voorgaande, met recht gemotiveerd wordt:

“Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoekende partijen opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

4.6. Verzoekende partijen stellen hun land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van een aantal redenen.

Dient in dit kader echter vooreerst te worden opgemerkt dat zowel de ernst, de oprechtheid als de geloofwaardigheid van de zelfverklaarde nood aan internationale bescherming van verzoekende partijen danig worden ondermijnd doordat zij na aankomst in België dermate lang talmde alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissingen gemotiveerd:

“Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u reeds op 25 januari 2020 in België aankwam en u pas op 9 juni 2021 om internationale bescherming verzocht. U verklaarde dat u steeds hoopte om terug te keren naar Servië, maar dat de situatie ondertussen erger is geworden (CGVS V. (...), p. 4-5). Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat u in Servië jarenlang problemen kende met uw schoonfamilie en dat ze u eind 2019 zelfs fysiek aanvielen. Dit laatste voorval betrof dan ook uw concrete vluchtaanleiding (CGVS V. (...), p. 6-8 en 10). De erger geworden situatie die u beschrijft, betreft louter één telefoongesprek tussen u en uw schoonfamilie waarin ze zich agressief gedroegen (CGVS V. (...), p. 5 en 12). Bovendien vond het telefonisch gesprek met uw schoonfamilie drie maanden na uw aankomst plaats, i.e. maart 2020 (CGVS V. (...), p. 5 en 12). Uw verklaringen voor uw laattijdig verzoek kan aldus bezwaarlijk weerhouden worden. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, alles in het werk stelt om zo snel mogelijk een beroep te (kunnen) doen op deze beschermingsmogelijkheden, hetgeen u, gelet op uw laattijdige aanvraag, niet heeft gedaan. Uw houding is dan ook niet in overeenstemming te brengen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees komt door bovenstaande vaststellingen op de helling te staan.

(...)

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u reeds op 15 à 16 juni 2020 in België aankwam en u pas op 9 juni 2021 om internationale bescherming verzocht. Uw verklaring dat u eerst uw moeder wou contacteren kan moeilijk gezien worden als een verschoning hiervoor (CGVS J. (...), p. 4-5). Dat u verder aangeeft dat u schrik had en niet wist wat te doen, volstaat evenmin als verschoning (CGVS J. (...), p. 4-5). Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, alles in het werk stelt (zoals zich terdege informeren) om zo snel mogelijk een beroep te (kunnen) doen op deze beschermingsmogelijkheden, hetgeen u, gelet op uw laattijdige aanvraag, niet heeft gedaan. Uw houding is dan ook niet in overeenstemming te brengen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees komt door bovenstaande vaststellingen op de helling te staan.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Waar zij op algemene wijze herhalen dat verzoeker (initieel) zou hebben gehoopt dat de situatie zou bekoelen, dient immers te worden opgemerkt dat zij met deze loutere, algemene herhaling van deze reeds eerder door verzoeker afgelegde verklaringen hoegenaamd geen afbreuk doen aan de voormelde, inzake deze verklaring gedane, pertinente en terechte vaststellingen in de bestreden beslissing die werd gevelde ten aanzien

van verzoeker. Voor het overige laten verzoekende partijen de voormelde motieven ongemoeid. Derhalve blijven deze onverminderd overeind. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekende partijen nalieten dit te doen en dermate lang talden alvorens zulk verzoek uiteindelijk in te dienen, getuigt in het geheel niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in hunner hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor hun algehele geloofwaardigheid.

Met betrekking tot de door verzoekende partijen aangevoerde problemen met hun (schoon)familie, wordt in de bestreden beslissing verder geheel terecht gesteld:

“Verder moet worden aangestipt te worden dat u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald heeft waaruit kan blijken dat u (en bij uitbreiding uw gezin) voor de door u aangehaalde problemen met uw schoonfamilie geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen bij een terugkeer naar Servië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige autoriteiten. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te krijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

U en uw partner hebben zich immers nooit tot de Servische politie gewend om de problemen met haar familie aan te geven (CGVS V. (...), p. 13 en CGVS J. (...), p. 13). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er echter precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 31 maart 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20210331.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt bovendien dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken en de instelling van de ombudsman (Protector of Citizens). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In november 2018 werd de nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on free legal aid) aangenomen, die in oktober 2019 in werking trad. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon er ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, de nodige politieke wil aanwezig is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie

aan te gaan en dat Servië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen getroffen heeft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden, dit via de nodige wetgevendende initiatieven, anticorruptiestrategieën en bijbehorende actieplannen. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië ondertussen over een anticorruptieagentschap dat onder meer toeziet op de implementatie van de maatregelen. Vooruitgang wordt hierdoor geboekt op dit terrein. In mei 2019 werd de bestaande Wet op het anticorruptieagentschap herzien (Law on the prevention of corruption of Law on the anti-corruption agency). De wil om corruptie te bestrijden leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Cooperation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

In het licht van voorgaande vaststellingen volstaat dan ook geen van de door jullie opgeworpen redenen als verschoningsgrond voor jullie nalaten bescherming in te roepen.

Zo is jullie verwijzing dat het niet makkelijk is om de politie te betrekken tegen uw schoonfamilie – u wil niet dat de autoriteiten wat ondernemen tegen uw schoonfamilie en u wil vermijden uw partner te beschamen - geen geldige verschoning (CGVS V. (...), p. 11, 13 en CGVS J. (...), p. 13). Zelfs indien jullie een nauwe (familie-) band met jullie belagers hebben, mag verwacht worden dat jullie een beroep doen op de beschikbare bescherming in Servië. U meent verder dat de Servische politie wel optreedt bij grotere problemen maar dit zou niet het geval zijn bij de pesterijen die jullie te beurt vielen (CGVS V. (...), p. 13). U haalt echter nergens enige concrete indicatie aan waaruit zou moeten blijken dat de politie in jullie geval niet zou optreden of dat jullie persoonlijk geen beroep zou kunnen doen op de nodige bescherming (CGVS V. (...), p. 13-14). U verwijst in het algemeen naar Servische agenten die geen etnische Albanezen zouden helpen, maar brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u persoonlijk hiermee geconfronteerd zou worden (CGVS V. (...), p. 13-14). U haalt louter aan dat u bij enkele gelegenheden enkele politieagenten hoorde vloeken op de Kosovaarse bevolking en dit bij sportwedstrijden tussen Albanië en Servië of wanneer er een nieuwsuitzending op TV was (CGVS V. (...), p. 13-14). Dit vormt echter geen indicatie dat de Servische politie in uw persoonlijk geval niet zou optreden of dat u geen beroep zou kunnen doen op de nodige bescherming. Bovendien erkent u dat u wel zou kunnen rekenen op de Servische autoriteiten indien u het slachtoffer zou worden van ernstige feiten (CGVS V. (...), p. 14). Uw partner haalt eveneens aan dat jullie geen beroep zouden kunnen doen op de nodige bescherming omdat de Servische politie niet zou optreden omdat ze zich baseren op de etnische afkomst (CGVS J. (...), p. 7 en 13). Gevraagd waarop ze zich baseert om dit te stellen, heeft ze dit louter horen zeggen van enkele vrienden (CGVS J. (...), p. 13). Verder haalt ze ook een voorbeeld aan waarbij de politie volgens haar onvoldoende optrad toen een vriendin van haar huiselijk geweld onderging van haar echtgenoot (CGVS J. (...), p. 13). Echter haalt ook zij nergens enige concrete indicatie aan waaruit zou moeten blijken dat de politie in jullie geval niet zou optreden of dat jullie persoonlijk geen beroep zou kunnen doen op de nodige bescherming (CGVS J. (...), p. 13).

Voorts dient ook aangestipt te worden dat de Servische politie wel degelijk optrad toen ze door omstaanders op de hoogte werden gebracht van het feit dat uw schoonbroers u aanvielen. U geeft aan dat ze langskwamen en dat de aanval nadien stopte. U geeft ook aan dat uw belagers werden meegenomen. U vermoedt ook dat zij een straf kregen (CGVS V. (...), p. 10-12). Dit versterkt de conclusie dat u – wanneer nodig – een beroep kan doen op de bescherming door de Servische autoriteiten."

Verzoekende partijen voeren blijkens een lezing van het voorliggende verzoekschrift ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Evenmin reiken zij informatie aan die afbreuk zou kunnen doen aan de voormelde, door verweerder gehanteerde landeninformatie. Derhalve blijven de voormelde motieven onverminderd gelden. Op grond van het voorgaande, dient te worden besloten dat de Servische autoriteiten redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet, dat zij aan al hun onderdanen (ongeacht hun etnische aanhorigheid) de nodige bescherming bieden en dat aangenomen kan worden dat verzoekende partijen zich bij eventuele (verdere) problemen met hun (schoon)familie toegang kunnen verschaffen tot de nodige bescherming en ondersteuning vanwege hun nationale overheden.

Waar verzoekende partijen aan de hand van informatie van Human Rights Watch en Amnesty International trachten te laten uitschijnen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst slachtoffer zouden riskeren te worden van interetnische spanningen of geweld, dient verder te worden opgemerkt dat uit deze informatie op generlei wijze kan worden afgeleid dat zij louter ten gevolge van hun etnische aanhorigheid als Albanees, respectievelijk Serviër, en hun etnisch gemengd huwelijk, alsmede ten gevolge van een loutere aanwezigheid op het Servische grondgebied, daadwerkelijk zouden riskeren te worden onderworpen aan daden die zouden kunnen worden gekwalificeerd als zijnde vervolging of ernstige schade. Deze informatie is voorts van louter algemene aard en heeft geen betrekking op hun persoon. Zij kan niet volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat verzoekende partijen bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk zouden riskeren te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoekende partijen dienen zulks *in concreto* aannemelijk te maken en doen dit niet. Zelfs indien in weerwil van het voorgaande al zou kunnen worden aangenomen dat verzoekende partijen ten gevolge van hun etnie en hun huwelijk toch ernstige problemen zouden riskeren bij een terugkeer naar hun land van herkomst, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat reeds hoger genoegzaam bleek dat de Servische autoriteiten redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet, dat zij aan al hun onderdanen (ongeacht hun etnische aanhorigheid) de nodige bescherming bieden en dat aangenomen kan worden dat verzoekende partijen zich ook bij eventuele problemen in dit kader toegang kunnen verschaffen tot de nodige bescherming en ondersteuning vanwege hun nationale overheden.

Het voorgaande vindt bovendien duidelijke bevestiging in het feit op zich dat Servië (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen voor het overige geheel ongemoeid en ondernemen niet de minste poging teneinde deze beslissingen aan te vechten of te betwisten waar gemotiveerd wordt:

“Bij het feit dat uw echtgenoot voorts meent dat zij problemen zou ondervinden om identiteitsdocumenten te verkrijgen vanwege het feit dat haar adres nog steeds op haar ouderlijk huis staat, moet worden opgemerkt dat nergens uit blijkt dat zij of u jullie domicilie op geen ander adres zouden kunnen zetten om zo aan de nodige documenten te komen. Bovendien geeft ze op het einde van haar persoonlijk onderhoud aan dat dit inderdaad toch mogelijk zou zijn (CGVS J. (...), p. 5 en 12). Waar u en uw partner verder aanhalen dat uw kinderen het slachtoffer werden van pesterijen van andere kinderen op school (ze werden uitgelachen, niet betrokken bij het spelen en verweten Albanees te zijn) dient aangestipt te worden dat dergelijke feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om te stellen dat jullie een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zouden hebben (CGVS V. (...), p. 9-10 en CGVS J. (...) p. 7,10 en 14). Bovendien trad de schooldirectie op om de pesterijen een halt toe roepen. Voor het feit de pesterijen nadien opnieuw zouden beginnen of dat uw dochters geen vrienden hebben blijft de conclusie gelden dat dergelijke feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn (CGVS V. (...), p. 10 en CGVS J. (...), p. 10). Bovendien blijkt hieruit niet dat de directie (of bij uitbreiding de Servische autoriteiten) niet zouden/willen ingrijpen bij toekomstige feiten van pesterijen.

Daarenboven lieten jullie na de kinderen ooit in een andere school in te schrijven om problemen te vermijden (CGVS J. (...), p. 10).

Dat uw dochters niet wensen terug te keren en dat hun schoolloopbaan in België goed verloopt (CGVS V. (...), p. 14-15 en CGVS J. (...), p. 12) is een motief dat niet ressorteert onder de bepalingen van de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Dezelfde conclusie geldt voor het feit dat jullie in België willen werken (CGVS V. (...), p. 15).

Uw partner haalt tot slot aan dat uw dochters medische problemen kennen (CGVS J. (...), p. 7, 10 en 12). Hier moet ook opgemerkt worden dat gezondheidsproblemen op zich houden geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Bovendien blijkt uit uw partner haar verklaringen dat er een dokter geraadpleegd werd (CGVS J. (...), p. 12), wat erop wijst dat jullie toegang hadden tot de gezondheidszorg in Servië."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze geheel ongemoeid laten, onverminderd overeind.

De door verzoekende partijen neergelegde documenten, zoals opgenomen in de mappen 'documenten' in de administratieve dossiers, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terecht redenen, die door verzoekende partijen overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

4.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, hebben verzoekende partijen geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van hun verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

4.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen (RvV 268 191).

Het door de verzoekende partijen onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 372 euro dient te worden terugbetaald (RvV 267 690 en RvV 267 691).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X, X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaken met rolnummers RvV X en RvV X.

Artikel 3

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 4

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen (RvV X).

Artikel 5

Het door de verzoekende partijen onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 372 euro dient te worden terugbetaald (RvV X en RvV X).

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS